

šolo je podarila vlada iz davčnih denarjev 900.000 K itd. Tako gospodarijo slovenski narodnjaki!

Prvaški polom slovenske „Glavne posojilnice“ v Ljubljani dela narodnjakom mnogo preglavic. Zdaj skušajo, da bi stvar kolikor mogoče natihoma vredili, ker se bojijo razburjenja vložnikov. Vsled tega se je tudi občni zbor preložil. Ali ravno to skrivnostno ravnanje je napravilo mnogo razburjenja med vložniki. Značilno je, da je ta prvaška posojilnica izplačilo vlog ustavila. Vbogi vložniki se zdaj praskajo za ušesmi in jokajo po svojem kravro prihranjenem denarju, da je lastna zveza to glavno posojilnico za plačilo 300.000 K tožila. „Glavna posojilnica“ je članica slovensko-narodnjaške zadrudne zveze v Celju. Njen polom je v prvi vrsti dokaz, da so narodne zadrudne zveze nebovpijoče brezvestne in da njih revizije niso drugega nego pesek v oči! Zato je in ostane resnica: prvaške posojilnice, ki so brez oblastvenega nadzorstva, — so velika nevarnost za vloženi denar. Kdor vlaga torej svoj denar v take prvaško-narodne posojilnice, ta je pač sam kriv, ako ta denar izgubi. Sicer bomo o temu polomu še naprej govorili!

Srbski prijatelji so bili naši prvaki vedno. To smo pač z nepobitnimi dokazi opetovano dokazali. V času vojne nevarnosti s Srbijo so se postavili slovenski narodnjaki na naravnost veleizdajalske stališče. Zdaj se ti slovenski srbofilci zopet veselijo. Kajti na Slovenskem hočejo razširiti srbsko kulturo. Leta 1911 obiskalo bode srbsko pevsko društvo „Obilic“ našo „belo“ Ljubljano in prepričani smo da bode takrat cela vrsta slovenskih narodnjakov od samega veselja kar znorelo. Istotako vršil se bode to leto v Beligradu kongres slovenskih žurnalistov, katerega se bodejo bržkone tudi slovenski časnikarji à la Stefe, Pustoslemšek, Spindler in Kemperle udeležili. Vse to v čast Srbije! Ako bi imeli slovenski narodnjaki moč, morali bi že danes slovenski kmetje revolverskemu kralju Srbije Petru podložni biti.

„Narodni Socijalist“, pod tem imenom je pričel izhajati v Ljubljani list, o katerem se sledeče vè: prvič neče nikdo duševno odgovornost za ta list prevzeti; drugič hoče ta list proti avstrijskemu vojaštvu delovati. Mi bi to neumno podjetje ne omenili, ako bi nam ne bilo zopet dokaz, da slovenski narodnjaki v dnu svoje duše protiaavstrijsko čutijo. Kajti splošno se sodi, da hočejo prvaki s tem listom proti Avstriji delati in da jih pri temu češki radikalni veleizdajalci podpirajo. Slovenski prvaki in narodnjaki so prišli torej do obupnega stališča, da jim je vse prav, samo da zamorejo proti naši državi delati.

Prva telegrafistka z iskrami.

Kakor znano, vpeljala se je na parnikih telegraf brez žice z električnimi iskrami. Brez da bi bile postaje torej z dratom vezane, se telegrafira. Zdaj je tudi že prva ženska za to telegrafistka gospica Grenela Packer iz mesta Jacksonville na Floridi. Ta gospica se vozi na



Fl. Packer, der erste Schiffs-Telegraphistin ohne Draht

parniku „Mohawk“, ki vozi med Novim Yorkom in Charlestonom ter Jacksonvillom. Stara je 22 let in kër ni grda, dali ji bodejo moški potniki pač mnogo dela. Naša slika kaže to telegrafistko pri aparatu, ko opravlja svojo službo.

Dva milijona kron so pri t. zv. Roseggerjevem nabiranju Nemci za „Schulverein“ vplačali. Kakor znano, obstoji ta zbirca iz posameznih doneskov po 2.000 K. Vpisalo se je že okroglo 3 milijone kron. Denar se porabi za zgradbe in vzdržanje potrebnih nemških šol.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Bog daj norcem pamet in pijancem denar. Nekateri ljudje res mislijo, da je politika le igračka za duševne otročiče, ki nimajo drugega opraviti. Eden teh revežev je znani Mursa, kateri je svoj čas na program bankerotne „narodne stranke“ kandidiral in z bombami ter granatami propadel. Mislite, da je mož vsled tega propada pamet našel? Ne, nasprotno, njegove možganice so bile še hujše pretresene. Zato je s pomočjo raznih ednako pomembnih možakarjev sklical v Cven pri Ljutomerju shod, na katerem se je ustanovila nova slovenska kmetška stranka. Iz Cvena prihaja torej odrešenje za slovenske kmete. Ljubi Bog, mnogo modrega in mnogo smešnega si ustvaril! Tisti kmetje, ki so se iz zabave Mursove komedije udeležili, imeli so pač tudi to misel. Ali Mursa in njegovi prijateljski res ne čutijo vso smešnost svojega počenjanja? Ali verujejo res še v nekdanjega „polboga“ brinjevega Ploja? Mursa, Mursa, pojdi spat za peč, kajti politika je zate — španska vas!

Slovenska okoliška šola v Ptujju postala je pod vodstvom znanega prvaka Kanklerja naravnost škandalozno zanemarjena. Po našem mnenju je narodnjaška hujskarija na tej „šoli“ prvi in zadnji predmet. Otroci so že naravnost podivjani in ne znajo drugega nego kamenje metati, Nemce proklinjati, „živio“ vpiti in srbske trobojnice nositi. Treba bode z najostrejšimi sredstvi divjanje teh pokvarjenih paglavcev omejiti. Stariši so seveda obžalovanja vredni: svoje otroke pošiljajo v slovensko šolo, da bi si tam kaj pametnega priučili, otroci pa se priučijo le sovraštva in narodne hujskarije. Kadar je slovenska šola vun, zašumi po ulicah, kakor divji lov. „Živio“, „na zdar“ vpijejo otroci in vriskajo. Mnogo jih ima narodnjaške znake, čeprav je to strogo prepovedano. Ako pride kdo mimo, ga nahujskani otroci gotovo pričone psovati in zasramovati. Tako je bila ekspeditorka „Štajerca“ že večkrat na cesti od te smrkave drubali napadena in opsovana. Istotako razni gospodje, ki so znani kot Nemci. Eden teh gospodov je vjel zadnjič enega šolarja, ki je nanj vpil; prijel ga je za ušesa in peljal k policiji. Klici, ki so se udomačili med to zanemarjeno šolsko deco, so naravnost gorostasni. Tako vpijejo n. pr. „orka dio, Nemci smrdijo!“ In take klice čujejo slovenski učitelji in slovenski kateheti, pa jih ne grajajo!! Med najgrše in najpreznejše rogovileže spadajo že večja dekleta iz višjih razredov. Nekaj teh deklet smo že izpoznali in bomo skrbeli, da se jih podučijo, kako se imajo na cesti obnašati. V slovenski šoli tega itak ne čujejo. To so vzgojevalni uspehi Kanklerjeve okoliške šole. Radovedni smo, kaj bode šolska oblast proti temu storila. Kajti znalo bi se zgoditi, da si ljudje sami pomagajo!

Iz Kaniše pri Pesnici se nam poroča, da se je t. zv. Reppnikovi mlini, ki zmelje mesečno 22 vagonov žitja, čisto novo z najmodernejšimi mašinami uredil in od 22. decembra naprej v promet stavil. V tem mlinu se vse vrste zrnja proti moki izmeni in se od 100 kg le 10% (Maut) odtegne ter za vsako vrečo kot izmenjevalno pristojbino zahteva 20 vin. Vse vrste moke in krmilne produkte se po najnižjih dnevnikih cenah prodaja. Opozarjamo tedaj prebivalce, da se jim bode v tem mlinu najboljše postreglo.

Ljudski glas — Božji glas! Naš kmetški shod v Mariboru, ki se je vršil pred par tedni, imel je pač nepričakovano veliki uspeh. Lahko rečemo, da je vse v mariborskem okraju, kar zna misliti, na naši strani. Neumne laži v „Straži“ so naš uspeh še povečale. Kajti zdaj vidi vsak udeleženec shoda, kako nesramno zavijajo v jezuvitski morali izučeni klerikalci resnico. Iz vseh krajev mariborskega okraja nam prihajajo prošnje, da naj tam shode priredimo. In cela vrsta dobrih kmetov, ki se iz raznih vzrokov niso mogli shoda udeležiti, nam piše, da se strinjajo z našim sklepom proti zločinski prvaški obstrukciji v štajerskem deželnem zboru.

Dobili smo v tem oziru mnogo dopisov, ki jih zalibog zaradi pomanjkanja prostora ne moremo obelodaniti. Posebno razveselil nas je priznanjevalni dopis (iz Krätztenbacha), v katerem nam izjavlja cela vrsta najboljših kmetov svoje priznanje. Na vse to ne bomo se praznimi besedami, marveč z delom odgovorili. Mariborski okraj je in ostane napreden! Kmetško ljudstvo gre z nami in ljudski glas je Božji glas. . .

Lepe razmere! Resnih pritožb proti nemškimi šolam še nikdar nismo slišali. Pač pa čujemo mnogokrat pritožbe proti slovenskim šolam. Tako se zdaj iz Kozjega poroča, da so slovenski kmetje hudo razburjeni nad tamošnjim nadučiteljem Johanom Krajnikom. Vzroki te nezadovoljnosti nam niso znani. Ali čujemo, da so kmetje prišli v šolo in so nadučitelja napadli, tako da je moral pred njimi bežati in se v kuhinji skriti. Zdaj se je kmete sodniji naznanilo in bodejo bržkone kaznovani. To so pač žalostne razmere! Slovenski učitelji se pejočajo preveč s politiko in premalo s šolo. Slovenski klerikalci pa so sploh nasprotniki šole in kujskajo vedno proti njej. Slovensko ljudstvo pa mora v teh razmerah neizobraženo ostati. Tako ni čuda, da se taki obžalovanja vredni dogodki pripetijo!

Iz sv. Tomaža pri Ormožu obiskal nas je starejši kmetič, ki nam je povedal celo vrsto hudih pritožb proti dehantu Cafu. Par let smo imeli zdaj s Cafom mir in mislili smo si že, da ga je vendar pamet srečala. No, no, zdaj pa čujemo, da je pričel zopet rogoviliti. Na eni strani vpije, da „vera peša“, na drugi pa napeljuje sam mlade kaplane v politiko. Na eni strani se raz prižne togoti, ako se kakšna deklina spakedra in pokvari; na drugi pa daje s svojimi društvi deklinam priložnost, da se seznanijo z „grehom“. . . Dotični stari kmetič je kimal z glavo in rekel: Vera s farji gor, s farji dol! In prav ima! Cafu pa povemo, da ima „Štajerc“ še vedno tisti štrigelj, s katerim ga je svoj čas v kozji rog poglal. . .

Brihtna glavica je slovenski jermenar Šegula v Ptujju. Prvaški hujskači so možakarju pamet tako temeljito zmešali, da sploh ne ve več, kaj dela. Dokaz temu sledeča zgodba: Učitelja g. Karla Krambergerja potrdilo je c. k. namestništvo kot komisarja za ljudsko štetje. V tem svojem poslu prišel je tudi k jermenarju Šeguli, ki stanuje v posojilnični hiši Anastasius Grünstrasse 8 v Ptujju ter je tam tudi za „hausmeistra“. Učitelj se je Šeguli najpreve nemško predstavil. V svoji zagriženosti pa je ta Šegula takoj zakričal, da ne razume nemščine. Vsled tega se mu je g. učitelj v slovenskem jeziku predstavil ter mu pokazal dekret od mestnega urada. Ali bilo je, kakor da bi se biku rdečo ruto pokazalo. Šegula je pričel divjati in vpiti ter je končno v svoji neumni zagriženosti sunil g. Krambergerja skozi vrata ter te za njim zaloputnil. Zavpil je še za njim: „Jaz bodem to storil, kar mi pravi dr. Jurtela, ne pa to, kar hoče mestni urad!“ Seveda je šel g. Kramberger takoj k sodniji in je prvaškega zagriženca Šegula naznanil. Bodemo videli, če bode ta modrijan tudi pred sodnijo le tisto storil, kar mu komandira dr. Jurtela! Škodoval ni ta Šegula s svojim divljanjem nikomur, razven — sam sebi. In mislimo, da ga bode zaradi njegove neumnosti hudo glava bolela! Sicer se pa vidi iz celega tega dogodka, kako predrzno in grdo širijo ptujski prvaki svojo brezvestno hujskarijo. Šegula pravzaprav sam ni toliko kriv, kajti neumnost še ni kazniva. Krivi so pa tisti, ki so ga nahujskali. In posebno zanimivo je, da je imenoval Šegula kot hujskajočega voditelja politično vpokojenega dr. Jurtelo. . . Zopomnimo si ta slučaj! Kadar bode sodnija zadnjo besedo izpregovorila, sporočili bomo to svojim čitateljem. Jermenar Šegula pa naj se prime za lastni nos. . .

Celjski župan, velezaslužen g. dr. pl. Jabornegg je zaradi bolehnosti odstopil.

Obroki za vplačilo neposrednih davkov v I. četrtletju 1911. Piše se nam: Tekom I. četrtletja 1911 postanejo neposredni davki na štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih obrokih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 1. mesečni obrok dne